

Персийска

Обозначение: PER

Група: дългокосместа

Категория: основна

Произход: Иран, Армения, Турция

Подходяща: за семейства с деца

История на породата:

Колкото по-популярна ставала персийската котка, толкова повече хора се опитвали да разберат историята на нейния произход. А стремежите им да узнаят повече породили много слухове и легенди, някои от които изглеждат по-правдоподобни, други – приказни, но и днес произходът на персийската котка е загадка.

Според една от теориите корените на персийските котки са, разбира се, в Персия (днешен Иран). Точно там италианският аристократ и пътешественик Пиетро дела Вале по време на пътешествията си из Източна Европа, Турция, Персия и Индия (1614-1626) открил необикновените дългокосмести котки и ги описал в книгата си „Пътуване в Турция, Персия и Индия в 54 писма”. А двойка от тези изящни животни "с пишна, дълга особено на шията и опашката козина" била изпратена в Италия за развъждане. Но не е известно какво е станало с тях ...

В „Естествена история” (1766) на Франсоа-Луи Леклер граф де Бюфон има описание на две разновидности на дългокосмести котки, внесени в Европа в началото на 17 век от Афганистан, Иран и Турция (родината на турската ангора). В картини по онова време освен котки, подобни на турската ангора днес, се срещат и други котки с широко поставени уши, ясно изразен стоп и гъста с явно изразен подкосъм козина. А това може би означава, че вероятно освен туската ангора от Изток е внесена и друга разновидност котки, известна с много имена (азиатска, китайска, руска ...), от която е създадена днешната персийска порода котки. Всъщност тези две теории не си противоречат. Ако са дошли от Изток, не е невъзможно тези котки да са били разселени на територията на Турция и Иран. А европейските пътешественици ги внасяли в Европа заедно с други ориенталски съкровища: коприна, подправки, скъпоценности...

СЪВРЕМЕННАТА история на породата

Историята на персийската котка е историята и на създаването на фелинологията в Европа (най-напред в Англия) и в САЩ. Съвременната история на породата започва преди 150 години.

През втората половина на 19 век във Великобритания се създават първите клубове на любителите на котки. Интересът към породистите котки бил необичайно голям.

Започва целенасоченото им селекционно развъждане. Първоначално всички дългокосмести котки са обединени в една група на персийско-ангорските или източните котки. На изложбите участвали само две породи котки: дългокосмести източни и късокосмести европейски. Но в групата на източните котки много бързо се извършва разделението между леката, изящна ангорка и мощната, с широка муцунка персийска, която получава официален статут през 1887 под името персийска

дългокосместа - една от първите регистрирани породи домашни котки във Великобритания.

Външен вид :

Котки от средна до едра големина, тегло 3,500-7 кг , с масивно тяло, добре развита мускулатура и костна система. Къси крайници с масивни кости.

Глава:

Кръгла, с широк масивен „купулообразен“ череп. Къса и сплескана муцуна, къс нос с ясно изразен стоп и широки носни отвори. Носната гъба се намира на долната мислена линия на очите. Силна челюст с правилна захапка.

Очи:

Големи, кръгла форма, широко поставени. Цветът на очите съответства на окраската на козината. При по - голямата част от екземплярите цветът на очите е от оранжев до меден. Изключение правят няколко вида Персийки:

- Колорпойнт - сини очи
- Чинчила - зелени очи
- Бели Персийски котки - сини, оранжеви или разноцветни очи (например едното е синьо, а другото - оранжево)
-

Уши:

Малки ,широко поставени със закръглени краища.

Шия :

Къс, дебел врат с добре развита мускулатура.

Тяло:

Достатъчно едро, масивно. Широк гръден кош, широк и къс гръб. Добре развита мускулатура, едър масивен кокал. Пропорционално , добре сбалансирано.

Крака :

Къси, едри, силни. Добре развита мускулатура.

Лапи :

Широки, силни, кръгла форма, наличие на много козина между пръсти.

Опашка :

Къса, т.е. по дължина пропорционална към тялото, достатъчно дебела и със закръглен връх.

Козина : Най - ценената черта на персийските котки е разкошната им дълга козина. От всички породи котки, те са най - дългокосместите, защото и подкосмието и горният им

слой са дълги. Козината им е мека, финна, гъста, с плътен подкосъм. Средната дължина на косъма е около 10 см, а около врата може да достигне и до 20 см.

Окраска:

Окраските при Персийските котки са над 150 вида. В зависимост от типа на окраската породата се подразделя на различни видове: Чинчила, Екзотична, Едноцветна, Хималайска, Опушена, Мраморна, Тигрова и др.

Недостатъци :

Дълга или тясна глава, дълъг нос, прекалено големи уши, или прекалено близко поставени, малки очи, прекалено дълго тяло, дълги крака или опашка, лапи с овална форма и прекалено дълги пръсти.

Дисквалификация на изложба:

Слабо развита челюст с значителен дефект.

Дисквалификация отнасяща се за всички породи:

Ампутирани /извадени/ нокти , крипторхизъм, глухота, костни деформации.

Характер и поведение на персийска котка:

Това е една от най - спокойните и изпълнени с доверие към хората котки. Персийските котки са изключително спокойни, любвеобвилни и добронамерени към хората.

Предани са на своите стопани, но обикновено си избират един член от семейството, за който са готови на абсолютно всичко - следват го от стая в стая, гледат го в очите, когато искат нещо.

Рядко мяукат в знак на недоволство и случаите, в които една Персийска котка може прояви агресия са единични.

Тихият ѝ нрав я прави идеален домашен любимец.

Отглеждане и грижи :

Тъй като са били глезени поколения наред, Персийките не се оправят на улицата и трябва винаги да живеят в дом. Спокойният им нрав създава и спокойна атмосфера в дома.

Игрива и забавна е, но за разлика от някои породи, при тази порода агресия почти не се среща, с изключение на случаите, в които бъде умишлено дразнена, разбира се. Но дори тогава, тя може просто да се отдръпне.

Тези мъркащи агенти съжителстват кротко с други котки, кучета и деца.

Красотата на персийската козина не се поддържа лесно. Ако не се разресва всеки ден, се сплъстяват. Някои хора подстригват котките си на т.нар. "лъвска прическа". Трябва да се избере фризьор, който умее да работи с котки.

Ако котката е подстригана трябва да се внимава със слънцето. Кожата на Персийките не е свикнала да е излагана продължително време на слънчевите лъчи и може да получат изгаряне.

Необходимо е разбира се и къпане, към което трябва да свикнат още докато са по - малки. Ако котката не успее да свикне с водата, днес на пазара се предлагат различни сухи шампоани под формата на пудра, които могат да заместят обикновеното къпане.

Здравословен статус и проблеми при Персийска котка:

- Очни проблеми - сълзене от очите. Трябва да се проверяват и почистват редовно
- Бъбреци - предразположени са към поликистоза на бъбреците. Кистите в бъбреците рушат тъканите и водят до бъбречна недостатъчност. Затова е необходимо редовното преглеждане на котката на ултразвук
- Стоматологични проблеми

Редовните профилактични прегледи при ветеринар ще сведат до минимум проблемите, които може да възникнат.

Хранене на Персийска котка:

Добре сбалансирани рации.

Селекция:

Допустимо чифтосване – екзотична късокосместа.